

A közvetítói eljárás a büntetőeljárásban

A közvetítói eljárás a büntetőeljárásban tulajdonképpen a felelősségre vonás elkerülésének (vagy a büntetés korlátlan enyhítésének) olyan módja vagy lehetősége, mely eredményeként a gyanúsított azért mentesül a tetteinek büntetőjogi következményei alól (vagy bűncselekmény elkövetése esetén azért lesz a büntetése korlátlanul enyhíthető), mert – az egyéb, konjunktív feltételek teljesítése mellett – a sértettnek okozott sérelmet a sértett által is elfogadott módon jóváteszi amellet, hogy célja az elkövető jövőbeni jogkövető magatartásának elősegítése is, azaz a büntetés fő céljának, a speciális prevenciónak¹ a más módon való elérése is. Az elkövető és sértett közötti megállapodás ugyanakkor nem az ügyészség vagy bíróság előtt jön létre, hanem az ezektől független közvetítő előtt, így sikeressége esetén ezeknek a szerveknek a tehermentesítésére is alkalmas, valamint sokkal kevésbé időigényes is, mint a jogerős ítéletig vezető út a büntetőeljárásban.

A sikeres közvetítói eljárás és az annak következményei egyaránt szolgálják a büntetőjog ultima ratio jellegét², valamint a sértettnek okozott kár és egyéb sérelem reparálását. Ráadásul, arra tekintettel, hogy később a büntetőeljárásban, mind pedig azon kívül a polgári jog eszközeivel is körülményesebb és időigényesebb a kárigény érvényesítése, mely általában az egyéb sérelmek orvoslására is korlátozottabban alkalmas.

A közvetítói eljárásban arra kell törekedni, hogy az elkövető és a sértett között megállapodás jöjjön létre.

A közvetítói eljárás részletes szabályait a büntető ügyekben alkalmazható közvetítói tevékenységről szóló 2006. évi CXXIII. törvény tartalmazza.

A főbb joggyakorlati és jogértelmezési kérdéseket a Kúriának a 2012. évi C. törvény és az 1998. évi XIX. törvény közvetítói eljárásra vonatkozó egyes rendelkezései értelmezéséről szóló 3. BK véleménye³ rendezi (a továbbiakban: 3. Bkv).

1. A közvetítói eljárás feltételei a büntetőeljárásban

A közvetítói eljárás egyszerre anyagi és eljárásjogi természetű jogintézmény, így azzal kapcsolatos szabályokat mind a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban Be.), mind pedig a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) törvényben találunk. Akkor kerül sor az alkalmazására, ha a bíróság vagy az ügyészség az előtte folyamatban lévő büntetőügyet közvetítói eljárásra utalja.

Közvetítói eljárásnak a Be. alapján a következő konjunktív feltételek teljesülése esetén van helye:

1. Olyan bűncselekmény miatt van folyamatban a büntetőeljárás, amely esetében a Be. 221/A.§-a megengedi a közvetítói eljárás alkalmazását. Ilyenek az élet, testi épség és az egészség elleni (Btk. XV. Fejezet), az emberi szabadság elleni (Btk. XVIII. Fejezet), az emberi

1. Annak megelőzése, hogy az elkövető más bűncselekményt kövessen el.

2. A büntetőjogot csak akkor lehet alkalmazni, ha rajta kívül más, enyhébb eszközök nem vehetők igénybe vagy azok eredménytelenek. A büntetőjog tehát csak a legvégső esetben lehet a legutolsó eszköz. Ezt az elvet az Alkotmánybíróság is elismerte a 30/1992. (V. 26.) Ab. Határozatában.

3. <http://www.lb.hu/hu/kollvel/3-bkv>

méltóság és az egyes alapvető jogok elleni (Btk. XXI. Fejezet), a közlekedési (Btk. XXII. Fejezet), a vagyon elleni (Btk. XXXVI. Fejezet), illetve a szellemi tulajdonjog elleni (Btk. XXXVII. Fejezet) bűncselekmények, de ezek közül is csak azok, amelyek ötévi szabadságvesztésnél nem súlyosabban büntetendők.

A 3. Bkv I. pontja szerint a közvetítői eljárás általában nem indokolt, de nem is kizárt akkor, ha az elkövetővel szemben több (egyébként külön–külön közvetítői eljárás tárgyára alkalmas) bűncselekmény miatt folyik büntetőeljárás.

2. A tevékeny megbánás, mint büntethetőséget megszüntető ok alkalmazásának helye legyen. A Btk. kétféle tevékeny megbánást különböztet meg. A 29.§ (1) bekezdése szerint a meghatározott bűncselekmények vétségi alakzata vagy háromévi szabadságvesztésnél nem súlyosabban büntetendő büntetési alakzata, a vádemelésig történő beismerés, valamint sikeres közvetítői eljárás esetén az elkövető nem büntethető, míg a 29.§ (2) bekezdése szerint a meghatározott bűncselekmények ötévi szabadságvesztésnél nem súlyosabban büntetendő büntetési alakzata, a vádemelésig történő beismerés, valamint sikeres közvetítői eljárás esetén a büntetés korlátlanul enyhíthető.

A Btk. a tevékeny megbánás mind a két eseténél említi, hogy az ott írt szabályozás akkor is irányadó, ha a bűnhalmazatban lévő bűncselekmények közül az élet, testi épség és az egészség elleni, az emberi szabadság elleni, az emberi méltóság és egyes alapvető jogok elleni, a közlekedési, a vagyon elleni vagy a szellemi tulajdonjog elleni bűncselekmény a meghatározó.

3. Bár a tevékeny megbánásnál a Btk. is tartalmazza feltételként, a Be. 221/A.§ (3) bekezdés b) pontja is rögzíti a vádemelésig tett beismerő vallomást, ugyanakkor hozzáteszi azt is, hogy a gyanúsítottnak vállalnia kell a bűncselekménnyel okozott sérelemnek a sértett által elfogadott módon és mértékben történő jóvátételét és arra képesnek is kell lennie.

A 3. Bkv III. pontja szerint a bűnösség elismerésére is ki kell terjednie, mivel büntetőjogi értelemben a tevékeny megbánás nem csupán a jóvátételi tevékenység, hanem a megbánás kifejtésével együtt merül ki. A megbánást pedig – büntetőjogi értelemben – a bűnösség elismerésére is kiterjedő beismerő vallomás jelenti. A 3. Bkv kitér arra is, hogy a gyanúsított beismerő vallomásának nyomozati szakban történt visszavonása (megváltoztatása) ezen feltétel meghíúsulását eredményezi.

A 3. Bkv VIII. pontja szerint „a terhelt jóvátételre való képességét nem lehet kizárólag a személyes képességei alapján megítélni. Annak eldöntése, hogy a jövőbeli megállapodásból fakadó nem anyagi, hanem esetleg személyes természetű kötelem teljesítése mennyiben tapad a terhelt személyéhez, a közvetítői eljárásra utaláskor általában nem állapítható meg. A megállapodásban a sértett hozzájárulásával a terhelt azt is vállalhatja, hogy a nem közvetlenül a személyéhez tapadó kötelezettségek teljesítéséről, egyéb módon gondoskodik. Erre figyelemmel a terhelt jóvátételre való képességét komplex módon és a sértett érdekeinek a szem előtt tartásával kell mérlegelni a közvetítői eljárásra irányuló döntéshozatal során. Ha a megállapodás természete (pl. személyes gondozás) ezt nem zárja ki, akkor közömbös, hogy a jóvátételt ténylegesen ki teljesíti. A terhelt jóvátételre való képességét ezért nem lehet kizárólag a személyes képességei alapján megítélni. Elég a képességet valószínűsíteni, és az indítvány elutasításához egyedül a jóvátételi képesség nyilvánvaló hiánya vezethet.”

Itt kell megjegyeznünk azt a 3. Bkv IV. pontjában foglalt megállapítást is, mely a bűncselekménnyel okozott kár maradéktalan megtérítése nem a tevékeny megbánás megállapításának (tehát az eredményes közvetítői eljárásnak) nem feltétele. „Ebből az is következik, hogy a közvetítői eljárás eredményes lehet és a tevékeny megbánás sikeresen alkalmazható akkor is, ha az elfogadott, illetve a megtérített kártérítési összeg az elkövetési értéktől (okozott kártól, vagyoni hátránytól, stb.) eltér, attól akár alacsonyabb, akár magasabb.” Ide tartozik az is, hogy a közvetítői eljárásban született megállapodásba foglalt kárösszegnek nincs jelentősége a bűncselekmény minősítése szempontjából (3. Bkv V. pont).

4. A gyanúsítottak és a sértettnek is hozzá kell járulnia a közvetítői eljárás lefolytatásához. Ezt a hozzájárulást, amennyiben közvetítői eljárásnak helye lehet, már a nyomozás során lefolytatott kihallgatás során rögzíteni szokták mind a vádlott, mind pedig a sértett vonatkozásában, de annak sincs akadálya, hogy külön emiatt kerüljön sor kihallgatásra, vagy írásos nyilatkozat beszerzésére.

5. A Be. 221/A.§ (3) bekezdés d) pontja szerint a bűncselekmény jellegére, az elkövetés módjára és a gyanúsított személyére tekintettel a bírósági eljárás lefolytatása mellőzhető, vagy megalapozottan feltehető, hogy a bíróság a tevékeny megbánást a büntetés kiszabása során értékelni fogja.

Ez a feltétel az, amely a többi fennállása esetén is mérlegelést enged a közvetítői eljárás esetében és egyértelművé teszi, hogy a közvetítői eljárás lehetőség, annak alkalmazása nem kötelező. Amennyiben például az ügyészség, vagy ha közvetítői eljárásra utalásra a vádemelésig nem került sor, akkor a bíróság úgy értékeli, hogy a közvetítői eljárás sikeressége esetén sem érné el a büntetési célokat (pl. azért mert a terhelt követett mér el hasonló jellegű bűncselekményt), nem alkalmazza a közvetítői eljárásra utalást.

A Be. a feltételeken túl rögzíti azt is, hogy az ügy közvetítői eljárásra utalásának a büntetőeljárás alatt **egy alkalommal** van helye, és nem akadálya az ügy közvetítői eljárásra utalásának az, ha a gyanúsított a bűncselekménnyel okozott kárt részben vagy egészben már önként megtérítette.

2. A közvetítői eljárás alkalmazását kizáró okok

A tevékeny megbánás alkalmazását, ezáltal a közvetítői eljárást is kizárja a Btk. 29.§ (3) bekezdése azokban az esetekben, amikor az elkövető többszörös vagy különös visszaeső⁴, a bűncselekményt bünszervezetben⁵ követte el, bűncselekménye halált okozott, a szándékos bűncselekményt a szabadságvesztés felfüggesztésének próbaideje alatt vagy a szándékos

4 Btk. 459.§ (1) bekezdés 31.: visszaeső a szándékos bűncselekmény elkövetője, ha korábban szándékos bűncselekmény miatt végrehajtandó szabadságvesztésre ítélték, és a büntetés kitöltésétől vagy végrehajthatósága megszűnésétől az újabb bűncselekmény elkövetéséig három év még nem telt el;
a) különös visszaeső az a visszaeső, aki mindkét alkalommal ugyanolyan vagy hasonló jellegű bűncselekményt követ el;
b) többszörös visszaeső az, akit a szándékos bűncselekmény elkövetését megelőzően visszaesőként végrehajtandó szabadságvesztésre ítélték, és az utolsó büntetés kitöltésétől vagy végrehajthatósága megszűnésétől a szabadságvesztéssel fenyegetett újabb bűncselekmény elkövetéséig három év még nem telt el.

5 Btk. 459.§ (1) bekezdés 1.: három vagy több személyből álló, hosszabb időre szervezett, összehangoltan működő csoport, amelynek célja ötévi vagy ezt meghaladó szabadságvesztéssel büntetendő szándékos bűncselekmények elkövetése

bűncselekmény elkövetése miatt végrehajtandó szabadságvesztésre ítéltetés után, a szabadságvesztés végrehajtásának befejezése előtt, illetve próbára bocsátás vagy vádemelés elhalasztásának tartama alatt követte el, vagy korábban szándékos bűncselekménye miatt közvetítői eljárásban vett részt, és ennek eredményeként vele szemben a tevékeny megbánást alkalmazták, feltéve, hogy az ügydöntő határozat jogerőre emelkedésétől az újabb szándékos bűncselekmény elkövetéséig két év még nem telt el.

Nincs helye továbbá közvetítői eljárásnak, magánvádas, pótmagánvádas, bíróság elé állításos, távollévő terhelttel szembeni és a tárgyalás mellőzéses eljárásban.

Nem kizáró ok ugyanakkor a 3. Bkv XII. pontjában foglaltak alapján az, ha a sértett állami szerv, vagy gazdálkodó szervezet (függetlenül attól, hogy jogi személy-e). Az ilyen szervek képviselőik útján járhatnak el.

3. A közvetítői eljárásra utalás

A **vádemelésig** (nyomozati szakban) az ügyész dönt a közvetítői eljárásra utalásról, ha annak a feltételei fennállnak. Erre lehetősége van hivatalból, valamint a gyanúsított, a védő, illetve a sértett indítványára. A közvetítői eljárása utalással egy időben legfeljebb hat hónapra felfüggeszti a büntetőeljárást.

Vádemelést követően, ha a közvetítői eljárás lefolytatásának helye lehet, de az ügyész nem utalta az ügyet közvetítői eljárásra, a bíróság (konkrétan a tanács elnöke) a vádirat kézbesítésével egyidejűleg tájékoztatja a vádlottat, védőt és a sértettet a a közvetítői eljárás iránti indítvány megtételének lehetőségéről és a közvetítői eljárás következményeiről. Amennyiben a vádirat közlésétől számított tizenöt napon belül a vádlott, a védő vagy a sértett közvetítői eljárás lefolytatását indítványozta, a bíróság előkészítő ülést köteles tartani, melyen rendszerint kérdéseket intéz a vádlotthoz és a sértetthez, majd dönt a közvetítői eljárásra utalás kérdésében. (Fontos, hogy ha az előkészítő ülés tartása alapjául szolgáló indítványt előterjesztő az idézés ellenére nem jelenik meg, úgy kell tekinteni, mint aki az indítványát visszavonta.)

A közvetítői eljárás bírói engedélyezésének nem akadály, ha az ügyész a nyomozati szakban az arra tett indítványt elutasította, az viszont igen, ha az ügyész ez okból az eljárást felfüggesztette, de a közvetítői eljárás eredménytelennek bizonyult (3. Bkv XIV. pont).

Nyomozati szakban, tehát vádemelés előtt a közvetítői eljárást elrendelő (egyben eljárást felfüggesztő) határozat ellen nincs helye fellebbezésnek, a bíróság által tartott előkészítő ülésen hozott ilyen tartalmú határozattal szemben viszont van. A különbség abban keresendő, hogy vádemelés után már nem az ügyészség az ügy ura, de a lehetősége meg van arra, hogy a bíróság döntésével ne értsen egyet és továbbra se tartsa indokoltnak a közvetítői eljárásra utalást (pl. azért mert a speciális prevenció szempontjából nem tartja elég hatékonynak).

Fontos kitérni arra itt is, hogy mivel a közvetítői eljárás lényeges feltétele a sértett és a terhelt önkéntes hozzájárulása, ha a hozzájárulást bármelyikük visszavonja, akkor az eljárás felfüggesztésének oka megszűnik és az eljárás folytatásának van helye.

4. A fiatalkorúakra vonatkozó külön rendelkezések

A Btk. fiatalkorúakra vonatkozó szabályai szerint tevékeny megbánásnak fiatalkorú elkövető esetében a 29. § (1) bekezdésében meghatározott vétség vagy ötévi szabadságvesztésnél nem súlyosabban fenyegetett büntett elkövetése esetén is helye lehet.

Ehhez igazodóan a Be. fiatalkorúakra vonatkozó szabályai szerint nyomozati szakban az ügyész a vádemelés feltételeinek fennállása esetén ötévi szabadságvesztésnél nem súlyosabb büntetéssel büntetendő bűncselekmény miatt - a fiatalkorú helyes irányú fejlődése érdekében - a vádemelést elhalaszthatja. Ha él ezzel a lehetőséggel, az ügyész pártfogó felügyelői vélemény beszerzését rendeli el és a fiatalkorú gyanúsítottat magatartási szabályok megtartására vagy más kötelezettségek teljesítésére kötelezheti, azonban nem írhatja neki elő a Be. 225.§ (2) bekezdés c) pontjában írt kötelezettséget, azaz, hogy meghatározott célra anyagi juttatást teljesítsen, vagy a köz számára munkát végezzen.

A közvetítői eljárásban a fiatalkorú törvényes képviselőjének részvétele kötelező.

5. A közvetítői eljárás lefolytatása

A közvetítői eljárás részletes szabályait a büntető ügyekben alkalmazható közvetítői tevékenységről szóló 2006. évi CXXIII. törvény tartalmazza.

A közvetítői eljárást a büntető ügyekben eljáró bíróság, illetőleg ügyész székhelye szerint illetékes pártfogó felügyelői szolgálat közvetítői tevékenységet végző pártfogó felügyelője, vagy a pártfogó felügyelői szolgálatként kijelölt szervvel közvetítői tevékenység végzésére szerződésben álló ügyvéd (a továbbiakban együtt: közvetítő) folytatja le.

A közvetítő feladata, hogy pártatlanul közreműködjön a megállapodás létrehozásában. Jogosult és köteles mindazokat az adatokat megismerni, amelyek a feladatának ellátásához szükségesek, ennek érdekében az ügyész a közvetítői eljárásra utalásról szóló határozat, illetve a bíróság az eljárást felfüggesztő végzés kézbesítésével egyidejűleg a közvetítő rendelkezésére bocsátja a feladatai ellátásához szükséges iratokat.

A közvetítőt titoktartási kötelezettség terheli minden olyan tényre, adatra és körülményre vonatkozóan, amelyről közvetítői tevékenységével összefüggésben szerzett tudomást.

A közvetítői eljárás az ügyész közvetítői eljárásra utalásáról hozott határozatával vagy a bíróságnak a büntetőeljárást ilyen okból felfüggesztő végzésével indul meg.

Alapelv, hogy az eljárásban a sértett és a terhelt egyenrangú felek, a részvételre vonatkozó hozzájárulásukat bármikor visszavonhatják, és önként kell egyezsége jutniuk.

A közvetítői eljárás során a sértettet és a terheltet is igénybe vehet képviselőt, a sértett jogi képviselője és a terhelt védője jogi képviselőként eljárhat. A közvetítői eljárásban a törvényes képviselő részvétele akkor kötelező, ha a sértett korlátozottan cselekvőképes kiskorú vagy a személyes, illetve a vagyoni ügyei vitelében vagy a bíróság, hatóság előtti eljárás jogának gyakorlása vonatkozásában cselekvőképességében részlegesen korlátozott nagykorú. Ha viszont a sértett cselekvőképtelen, a közvetítői eljárásban nem is vehet részt, helyette törvényes képviselője jár el.

A közvetítő a pártfogó felügyelői szolgálathoz, illetőleg, ha közvetítőként ügyvéd jár el, a hozzá történt érkezésétől számított tizenöt napon belül kitűzi az első közvetítői megbeszélés időpontját. A közvetítői eljárást úgy kell megszervezni, hogy azt az első közvetítői megbeszéléstől számított három hónapon belül be lehessen fejezni, és a jelentés, továbbá a megállapodásról szóló okirat a büntetőeljárás felfüggesztése határidejének letelte előtt megérkezzen az ügyészhez, illetve a bírósághoz.

A megbeszélésen a közvetítő a sértettet és a terheltet is meghallgatja. A közvetítő a sértettet és a terheltet egymás jelenlétében is, és egymás távollétében is meghallgathatja.

A közvetítői megbeszélésről a közvetítő feljegyzést készít, melyben röviden ismerteti az eljárás menetét akként, hogy a jogok gyakorlása és a kötelezettségek teljesítése, valamint az eljárási szabályok megtartása is nyomon követhető legyen.

A közvetítői eljárás célja a sértett és a terhelt közötti megállapodás létrehozása, mely akkor jön létre, ha a sértett és a terhelt között a bűncselekménnyel okozott kár megtérítésében vagy a bűncselekmény káros következményeinek egyéb módon való jóvátételében azonos álláspont alakul ki. A megállapodást írásba kell foglalni és az a közvetítői eljárás célján túlmenően joghatás kiváltására nem alkalmas, valamint nem érinti a sértettnek azt a jogát, hogy a büntetőeljáráson kívül a bűncselekményből származó igényét bírósági, választott bírósági vagy egyéb eljárás keretében érvényesítse.

A megállapodásban vállalt kötelezettségeknek meg kell felelniük a jogszabályoknak, nem ütközhetnek jó erkölcsbe és ésszerűnek is kell lenniük.

A közvetítői eljárás akkor fejeződik be, ha a terhelt a vállalt kötelezettséget teljesítette (vagy ha a megállapodás értelmében a teljesítés a felfüggesztés határidején belül nem fejeződhet be, akkor a kár megtérítését részletekben történő fizetéssel vagy egyéb módon nyújtandó jóvátétellel az első részlet tekintetében teljesítette), ha a sértett vagy a terhelt meghal, ismeretlen helyen tartózkodik, ha a sértett vagy a terhelt kéri a közvetítői eljárás befejezését, a hozzájárulását visszavonja, vagy a mulasztását ekként kell értékelni, a terhelt nyilatkozatából vagy magatartásából egyértelműen megállapítható, hogy nem képes vagy hajlandó az okozott sérelmet jóvátenni, vagy abból a hozzájárulás visszavonására lehet következtetni, illetve az első közvetítői megbeszéléstől számított három hónap eredménytelenül eltelt.

A megállapodás teljesítését a közvetítői eljárás során a közvetítő, azt követően pedig a pártfogó felügyelői szolgálat ellenőrzi és arról okiratot készít. Ha a terhelt nem teljesít, vagy a megállapodás a sértett magatartása miatt nem teljesíthető, arról a közvetítő tájékoztatja az ügyészt, illetve a bíróságot.

A közvetítői eljárás befejezését követő tizenöt napon belül jelentést készít a közvetítői eljárásról, amelyet az eljárás befejezésére alapot adó okirattal együtt megküld az ügyésznek, illetve a bíróságnak, s erről írásban tájékoztatja a sértettet, a terheltet és képviselőiket.

6. Az eredményes, illetve az eredménytelen közvetítői eljárás következményei

Az **eredményes** közvetítői eljárásnak két következménye lehet a tevékeny megbánás eseteitől függően. A vétség és a háromévi szabadságvesztésnél nem súlyosabb büntetéssel fenyegetett büntett esetén az eljárás megszüntetésének van helye, míg az ötévi szabadságvesztésnél nem

súlyosabb büntetéssel fenyegetett bűntettek esetén a büntetés korlátlanul enyhíthető.

Ez azt jelenti, hogy a **vádemelésig** az ügyész vagy megszünteti az eljárást, vagy – ha a büntetés korlátlan enyhítésének lehet helye – vádat emel. Abban az esetben, ha a gyanúsított a közvetítői eljárás eredményeként létrejött megállapodás teljesítését megkezdte, de a büntethetősége nem szűnt meg, az ügyész a három évet meg nem haladó (fiatalkorú esetében öt évet meg nem haladó) szabadságvesztéssel büntetendő bűncselekmény miatt a vádemelést egy évtől két évig terjedő időre elhalaszthatja.

A közvetítői eljárás eredményessége esetén a **tárgyalás előkészítésének szakában** érdemi határozatként csak az eljárást megszüntető határozat hozható meg. Ha a korlátlan enyhítésre okot adó esetnek a feltételei valósulnak meg, akkor a bíróság az eljárást folytatja és tárgyalást tűz ki, a büntetés korlátlan enyhítése ugyanakkor csak lehetőség, annak alkalmazása bírói mérlegeléstől függ és az ügydöntő határozat meghozatalakor kerülhet rá sor. Abban az esetben pedig, ha a terhelt a közvetítői eljárás eredményeként létrejött megállapodás teljesítését megkezdte, de nem fejezte be, a pártfogó felügyeleti szolgálat tájékoztatja a bíróságot, a bíróság pedig szintén tárgyalást tűz ki, azt azonban a közvetítői eljárás eredményes befejezése érdekében elnapolhatja.

Ha a közvetítői eljárás **eredménytelen** az eljárást az ügyész, vagy a bíróság az általános szabályok szerint folytatja. Fontos, hogy a közvetítői eljárásban keletkezett iratok abban a büntetőeljárásban, amelyben a közvetítői eljárásra sor került, bizonyítékként nem használhatók fel (kivéve a közvetítés eredményeként létrejött megállapodást tartalmazó okiratot és a közvetítő jelentését).

Debrecen, 2016. július 11.

Dr. Pósa Gergely
bírószági titkár és bírószági közvetítő,
Debreceni Járásbírószág

Felhasznált jogszabályok és bírószági jogforrások:

1. 2006. évi CXXIII. törvény a büntető ügyekben alkalmazható közvetítői tevékenységről
2. 1998. évi XIX. törvény a Büntetőeljárásról
3. 2012. évi C. törvény a Büntető Törvénykönyvről
4. 1959. évi IV. törvény a Polgári Törvénykönyvről
5. A Kúria Büntető Kollégiumának 3. BK véleménye a 2012. évi C. törvény és az 1998. évi XIX. törvény közvetítői eljárásra vonatkozó egyes rendelkezései értelmezéséről